

Prof. dr hab. Jacek Meira
Akademia Muzyczna we Wrocławiu
Dyscyplina- Sztuki Muzyczne
Adres do korespondencji

Wrocław 31 05 2024

Zleceniodawca opinii

Uniwersytet Muzyczny im. Fryderyka Chopina w Warszawie - Rada Dyscypliny Artystycznej oraz Rada Doskonałości Naukowej. Dotyczy postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie Sztuki, dyscyplinie artystycznej Sztuki Muzyczne Panu dr Pawłowi Pańcie.

W związku z wnioskiem, jaki skierował Pan dr Paweł Pańta do UMFC 28 września 2023 roku o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania mu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie Sztuki, dyscyplinie – Sztuki Muzyczne.

Stopień doktora, na podstawie przeprowadzonej rozprawy doktorskiej "*Inspiracje, interpretacje, techniki wykonawcze oraz elementy improwizacji jazzowej w utworach na kontrabas solo Andrzeja Kurulewicza, Marcian Maleckiego i opracowaniach oraz kompozycjach Pawła Pańty*" uzyskał w dniu 30 listopada 2021 roku - decyzją Rady Dyscypliny Artystycznej, UMFC.

Podstawowe dane o Kandydacie

Pan Paweł Pańta urodził się w 1973 w Kutnie. Tam też uczęszczał do PSM I i II stopnia im. Karola Kurpińskiego. Kolejnym etapem jego muzycznej edukacji były studia na Uniwersytecie Muzycznym im. Fryderyka Chopina w Warszawie, które ukończył pod renomowanym okiem/uchem profesora Andrzeja Mysińskiego w klasie kontrabas, w roku 1999.

W tym samym roku ukończył też Studium Jazzowe (ul. Bednarska), w klasie cenionego kontrabasisty jazzowego - Zbigniewa Wegehaupta.

Już te pierwsze informacje wskazują na dwutorową drogę, jaką Pan Pańta podjął się podążać, i jaką podąża do dnia dzisiejszego, grając zarówno muzykę z obszaru stylistyki klasycznej, jak i jazz.

Początkowo szala przeważała lekko na stronę muzyki klasycznej, gdyż to właśnie aktywność w tym obszarze dominowała w pierwszych latach kariery muzycznej Pawła Pańty. W roku 1994 podjął on współpracę z Polską Orkiestrą Radiową, a rok później został muzykiem Gustav Mahler Jugendorchester, z którą miał okazję zagrać prestiżowe koncerty, takie jak BBC Proms, w Londynie, czy na festiwalach w Berlinie i Lucernie.

W latach 1996-1998 jako członek innej renomowanej orkiestry- Philharmonie de Nationen- zagrał około 100 koncertów występując w wielu miejscach świata, m. in. w Chinach, Rosji czy Stanach Zjednoczonych.

Większą aktywność w obszarze muzyki klasycznej w tym czasie podkreśla też współpraca od roku 1997 z kwintetem Tomasza Radziwonowicza I Solisti di Varsavia, oraz z orkiestrą Sinfonia Viva.

Dr Pańta nagrywał, występował i współpracował z wieloma wybitnymi muzykami klasycznymi, których "kaliber" podkreśla muzyczne walory kontrabasisty i jego gry.

Pozwolę sobie przytoczyć kilka wybranych nazwisk:

- Piotr Paleczny
- Janusz Olejniczak
- Konstanty Andrzej Kulka
- Jan Stanienda
- Jadwiga Kotnowska
- Marek Drewnowski

Brał też Pańta udział w nagraniu płyt z muzyką poważną:

- Karol Radziwonowicz, I Solisti di Varsavia – F.Chopin: Koncert e-moll i Koncert f-moll (nominacja do nagrody Fryderyk 1998).
- Sinfonia Viva – Muzyka i Ekran, Dux 1999.
- Muzyka i Ekran II, Dux 2001 (nominacja do nagrody Fryderyk).
- Alina Mleczko – Siesta, Dux 2003 (nominacja do nagrody Fryderyk).
- Prima Vista String Quartet, Phan Ha Ngan, Piotr Hausenplas, Paweł Pańta – Stanisław Moryto Chamber Music, Dux 2023.

W roku 1998 zadebiutował na polskiej scenie jazzowej. Pojawił się w zespołach Zbigniewa Namysłowskiego, Filipa Wojciechowskiego, Roberta Majewskiego, Wojciecha Majewskiego czy Wojciecha Gogolewskiego.

Zdobył także uznanie jury konkursów jazzowych - uzyskując III nagrodę na IV Międzynarodowym Konkursie Improwizacji Jazzowej w Katowicach (1999), a w roku 2000, jako członek grupy Jacka Namysłowskiego - I miejsce na konkursie młodych zespołów jazzowo - bluesowych.

W roku 1999 rozpoczął współpracę z pianistą i kompozytorem, Andrzejem Kurylewiczem i Wandą Warszawą. Współpraca ta podkreśla jego wyczulenie na kameralną i wysublimowaną sztukę i przyniosła artystyczne owoce w postaci nagranych płyt:

- > Andrzej Kurylewicz Trio Polskie Radio 2001
- > Wanda Warska – Piosenki z Piwnicy, Polskie Radio 2004
- > Wanda Warska – Domowe Piosenki, Polskie Radio 2016

W roku 2001 rozpoczął się jego najważniejszy etap w muzycznej karierze, przynajmniej jeśli spojrzeć na to od strony osiągniętych sukcesów. Stał się bowiem członkiem grupy Włodek Pawlik Trio.

Także i tu dostrzegamy pewnego rodzaju kontynuację i stałość, bowiem od czasu Andrzeja Kurylewicza – pianisty- to właśnie fortepianowi liderzy dominować będą w grupie zapraszających Pawła Pańtę do współpracy (Kurylewicz, Pawlik, Karolak, Wojciechowski, Hołownia). Pańta wielokrotnie udowodni, iż bardzo dobrze odnajduje się w roli kontrabasisty "kameralnych składów", basisty bardzo dobrze dopełniającego fortepian, ba - będącego wręcz jego równoważnym partnerem.

Współpraca z Włodkiem Pawlikiem trwała niemal 20 lat. Trio nagrało 10 albumów:

- Elżbieta Wojnowska, Włodek Pawlik – *Sonety Szekspira* 2004,
- Włodek Pawlik Trio – *Anhelli* 2005 (Nagroda TVP Kultura 2006, nominacja do nagrody Fryderyk), Włodek Pawlik Trio, Randy Brecker, The Symphony Orchestra of Podlasie – *Jazz Suite Tykocin* 2008,
- *Struny na Ziemi* 2011, Rewers – muzyka do filmu 2009,
- Włodek Pawlik/Józef Czechowicz *Wieczorem* 2013,
- Włodek Pawlik Trio, Randy Brecker, Kalisz Philharmonic Orchestra & Adam Kłoczek – *Night in Calisia Live* 2014,
- Włodek Pawlik Trio – *America* 2015,

- Włodek Pawlik *4 Works 4 Orchestra* 2016,
- Włodek Pawlik Trio – Polskie Radio Chopin *Pierwsze Urodziny*, 2018
- Pawlik/Moniuszko Polish Jazz, Włodek Pawlik Trio – *Moniuszko* 2018.

Spośród wszystkich tych nagrań jedno stało się szczególnie znaczące, bowiem płyta "*Randy Brecker, Włodek Pawlik Trio, Kalisz Philharmonic – Night in Calisia*" uzyskała w roku 2014 Nagrodę Grammy, w kategorii The Best Large Jazz Ensemble Album.

Bardzo aktywny na scenie muzycznej Panta znajdował czas na współpracę z innym wybitnym pianistą i wirtuozem- **Filipem Wojciechowskim**, działającym na polu muzyki klasycznej, jazzowej i symfonicznej. Efektem współpracy są płyty:

- Filip Wojciechowski Trio – *Classic Jazz* 2000,
- Filip Wojciechowski Trio,
- Filip Wojciechowski Trio, G Guthman, Bogdan Jarmułowicz i Sinfonia Baltica – *Inny Chopin* 2010,
- Filip Wojciechowski Trio, Henryk Miśkiewicz, Bogdan Jarmułowicz i Sinfonia Baltica – *Impresje na orkiestrę symfoniczną i kwartet jazzowy Komeda/Chopin/Wieniawski* 2016.

W imponującej dokumentacji jaką przedstawił dr Pańta roi się od zestawu miejsc, dat, prestiżowych sal w jakich miał możliwość koncertować. Występował na wielu prestiżowych festiwalach muzycznych i teatralnych w kraju i zagranicą:

- Festiwal Pianistów Jazzowych w Kaliszu,
- Warsaw Sumer Jazz Days,
- Solidarity of Arts w Gdańsku,
- Jazz Jamboree,
- Jazz nad Odrą,
- Letni Festiwal Jazzowy – Kraków.
- Świdnickie Noce Jazzowe,
- Sokołów Podlaski Zaduszki Jazzowe,
- Siedleckie Zaduszki Jazzowe,
- Koszyce Jazz For Sale Festival,
- Europejski Festiwal Jazzowy w Atenach,
- Oldenburger Promenade, Katowice NOSPR – Wtorki Jazzowe,
- Dreszer Jazz Festiwal,
- Festiwal Muzyczny w Łąncucie, Chopin i Jego Europa w Warszawie, Festiwal w Antoninie, Festiwal Warszawskie Spotkania Muzyczne, Freedom Jazz Festival in Łódź,
- Łódź Manu Summer Jazz Days,
- Jazz na Starówce,

Współpracował z czołówką polskiego jazzu:

wokalistkami: Urszula Dudziak, Ewa Bem, Grażyna Auguścik, Lora Szafran,
wokalistami: Mietek Szcześniak, Janusz Szrom, Kuba Badach. Marek Bałata
saksofonistami: Tomasz Szukalski, Andrzej Olejniczak, Henryk Miśkiewicz,

oraz z gwiazdami światowego formatu: Randy Brecker, Mike Stern, Gregory Porter, Esperanza Spalding, Troy Miller, Mark Soskin.

Brał też udział w nagraniach muzyki pop (cytuję jedynie skromną część przedstawionej listy):

- Natalia Kukulska/Marek Napiórkowski – *Szukaj w snach* 2018,
- Robert Janowski – *Song.pl* 2009,

- Przemysław Gintrowski – Kanapka z człowiekiem i trzy zapomniane piosenki 2009,
- Joanna Trzepiecińska – Żarcik a propos 2011,
- Voice Band & Anita Lipnicka – W siódmym niebie 2012,

Imponująca dokumentacja wyszczególnia ponad 125 prestiżowych koncertów w okresie przed uzyskaniem stopnia doktora (2021) i ponad 30, po tym czasie.

Znaczącym rozdziałem w jego działalności artystycznej jest współpraca ze środowiskiem teatralnym i aktorskim. Występując w zespole muzycznym kierowanym przez pianistę i kompozytora Janusza Bogackiego brał udział w wielu premierach teatralnych:

- *Wagon* (Marek Nowakowski), Teatr Współczesny, Warszawa 2007,
- *To idzie młodość...* (Krzysztof Zalewski), Teatr Współczesny, Warszawa 2008,
- *Tacy Duzi Chłopcy* (Jan Wołek), Teatr im. Adama Mickiewicza w Częstochowie 2010,
- *Biała Bluzka* (Agnieszka Osiecka), Och-Teatr 2010,
- *Czas nas uczy pogody*, Och-Teatr 2012,
- *Zapiski z Wygnania* (Sabina Baral), Teatr Polonia 2018,
- *My Way* (Krystyna Janda), Teatr Polonia 2022.

W swej dokumentacji podaje także udział w innych teatralnych dokonaniach, z których przytoczę kilka:

- *Dolores, ech... Dolores!* (Jan Jakub Należyty), Teatr Rampa (kier. muz M Dubrawski) 2002,
- *Oskary, Oskary... czyli piosenki ze statuetką*, Teatr Rampa 2008,
- *Świat według Barda*, Teatr Atelier w Sopocie 2010,
- *Całujcie mnie wszyscy w odbiornik*, Teatr Muzyczny Roma 2013,
- *Żarcik a propos*, Teatr Polski im. Arnolda Szyfmana w Warszawie 2016,
- *Szukaj w Snach* (Włodzimierz Wysocki), Teatr Stary w Lublinie 2017,
- *Absolutnie, czyli Bończyk śpiewa Młynarskiego*, Teatr Ateneum 2018.

Obok znacznej działalności koncertowej i nagraniowej dr Pańta udziela się jako pedagog, przekazując młodzieży swą muzyczną wiedzę. Ma na polu dydaktyki spore doświadczenie. Był wykładowcą i jurorem przez dziesięć edycji Integracji Muzycznych w Żyrardowie.

Od roku 2017 prowadzi klasę kontrabasu i gitary basowej, oraz studenckie projekty artystyczne na Uniwersytecie Muzycznym im. Fryderyka Chopina w Warszawie, na wydziale Jazzu i Muzyki Estradowej, przekazując swą wiedzę i doświadczenie sceniczne z zakresu gry na kontrabasie oraz improwizacji.

Doczekał się do tej pory czterech absolwentów:

- Krzysztof Maciejko – studia I stopnia (2021)
- Jan Wierzbicki – studia I i II stopnia (2022)
- Robert Kubiszyn – studia I i II stopnia (2023)
- Mateusz Lewandowski – studia I stopnia (2023).

W roku 2023 wydawnictwo macierzystej uczelni - Chopin University Press - wydało w ramach cyklu Nowa Polska Muzyka Solowa jego cztery kompozycje.

Prócz aktywności scenicznej i kompozytorskiej dr Pańta zdecydował się dodatkowo na działalność wydawniczą. W 2021 roku otworzył firmę wydawniczą pod nazwą Pablobasso Continuum Records, która do tej pory wydała następujące płyty:

- Hołownia Pańta – *To nie przypadek* (2021)
- Filip Wojciechowski Trio featuring Bob Minzer – *View* (2022)
- Paweł Pańta Trio – *Młodość/Youthfulness* (2022)

- Wojciech Gogolewski Jazz Trio – *Gogolfonia* (2023)
- Karolak Piano Trio – *MOONtag* (2023 - edycja winylowa)
- Dorota Curyłło & Justyna Curyłło – *ONE* (2023)

Jest też dr Pańta producentem muzycznym. Ma w swym producenckim dorobku poniższe płyty:

- Pańta – Dys - Szymańda play *Bach, Beethoven, Chopin, Malecki* (2014)
- Kostov, Pańta, Konrad Trio – *Konwersacje* (2017)
- Agnieszka Hekiert – *Soulnation* (2019)
- Karolak Piano Trio – *MOONtag* (2019)
- Joanna Dark – *Osiecka/Przybora: Ale Jazz!* (2021)
- Nula Stankiewicz – *Śpiewam* (2022)

Pan dr Paweł Pańta jawi nam się jako wszechstronny artysta, bardzo dobry kontrabasista, niezawodny sideman, lider własnych projektów i kompozytor, producent i kierownik firmy wydawniczej, a także muzyczny dydaktyk.

Jest zdolny wykonywać muzykę w szerokich jej widelkach stylistycznych - symfonia, kameralistyka, teatr, jazz. Wielokrotnie plasował się w czołówce zestawień i ankiet polskich kontrabasistów jazzowych. (np ankieta magazynu Jazz Forum- Jazz Top).

Kilkukrotnie płyty z jego udziałem uzyskały nominacje do Frydryka, a wisienkę na torcie stanowi rzecz jasna Nagroda Grammy za płytę Tria Włodka Pawlika z Randy Breckerem i okriestrą.

Pomimo faktu, iż tak artystyczny jak i pedagogiczny dorobek nie podlega ocenie, z satysfakcją możemy konkludować, iż osiągnięcia Pana dr Pawła Pańty stanowią znaczący wkład w kulturę muzyczną naszego kraju.

Sporą część wykazanych w dokumentacji płyt jazzowych i programów w jakich brał udział stanowią to małe grupy (trio), prowadzone przez pianistów (Kurylewicz, Pawlik, Wojciechowski, Hołownia). To w tych "okolicznościach" wydaje się czuć najlepiej. Potwierdza to także wybór płyt "do oceny", spośród których dwie, dotyczą małych składów z fortepianem.

Płyta **Karolak Piano Trio – MOONtag**, nagrana została w roku 2019. Na jej program składa się 12 utworów. Są to klasyczne standardy jazzowe (*Cute, I Hear Music, Old Folks* i in) a także oryginalne utwory polskich twórców- Krzysztofa Komedy (*Cherry*) i Andrzeja Kurylewicza (*Obsession, Somnambulicy*). Formy utworów nie są rozwlekłe/ przegadane. Utwory trwają od 5 do 8 minut.

Zespół to klasyczne trio z fortepianem, kontrabasem i perkusją - ograniczoną tutaj głównie do (jakże wysmakowanego) akompaniamentu. Karolak kładzie nacisk na klasyczny swing, kłania się nisko amerykańskiej tradycji jazzowego fortepianu, a w palecie jego gry znajdziemy elementy stylu Wyntona Kelly'ego, Errolla Garnera, Reda Garlanda, czy Oscara Petersona - blokowe akordy, glisanda i inne atrybuty jazzowego fortepianu - przede wszystkim jednak eleganckie, stylowe melodie.

O ile rola perkusji ograniczona została do time'owego akompaniametu, o tyle konieczne jest podkreślenie znaczenia kontrabasisty na tej płycie. Instrument Pawła Pańty brzmi bardzo czytelnie, szlachetnie, ma dobry sustain, co uwidacznia się zwłaszcza w niskim rejestrze, w balladach. W grze basisty wyczuwamy dużą swobodę. Płynnie przechodzi on w górne rejestry, ma bardzo dobrą intonację i time. Wyczuwa się dobre zespolenie z pianistą,

W partiach solowych używa szerokiej palety pomysłów- ma dobre frazowanie, w bardzo naturalny i muzyczny sposób przechodzi z dolnego rejestru w górę - i odwrotnie. Wybór nut w akompaniamencie jest bardzo logiczny, wie kiedy istotny jest fundament harmonii (pryma, czy dźwięki akordowe), a kiedy zagrać "dopowiedzi"- wszystko ma swój muzyczny smak i logikę.

Pewnie gra w najwyższym rejestrze kontrabasisty, posilkuje się też flażoletami, glisandami, mikro kadencjami. Wszystko to wystawia mu najwyższą notę zarówno od strony technicznej jak i szeroko pojmowanej muzykalności. Dodatkowo – zauważalna już od pierwszych nut płyty jest znajomość

klasyki jazzowego kontrabas - nagrań najwybitniejszych przedstawicieli tego instrumentu - ich brzmień, sposobu realizacji linii basowych, improwizacji, współpracy z solistą itp - to daje dr Pańcie możliwość syntezy wszystkich tych elementów, i skutecznego przełożenia ich na własny język.

Drugą płytą przedstawioną do oceny płytą jest zrealizowana już po uzyskaniu stopnia doktora *To nie przypadek*, duetu Bogdan Hołownia – fortepian, Paweł Pańta – kontrabas. Wydany w 2021 roku przez firmę Pawła Pańty - Pablobasso Continuum Records album zawiera 8 utworów. Kameralny duet prezentuje nastrojowy, wręcz nostalgiczny materiał, z dużą ilością ballad- muzykę, która w swych charakterze nie raz nasuwa skojarzenia kawiarnianej muzyki okresu międzywojennego, z dodatkiem zdobyczy jazzu, jaki rozwinął się w późniejszych dekadach. I to jedyny drobny minus nagrania - aura muzyki przesuwana się bardziej w stronę warszawskiej kawiarni niż amerykańskiego klubu jazzowego.

Walorem nagrania z pewnością jest bardzo dobre i naturalne brzmienie obu instrumentów, i świetne zgranie obu muzyków. Nie znajdziemy tu zbyt wiele muzycznych zaskoczeń i niespodzianek - melodyka jest diatoniczna, przebiegi harmoniczne konwencjonalne, formy regularne, nie trudne jest też do odgadnięcia rozplanowanie "muzycznej akcji" poszczególnych utworów, zwykle układających się wg schematu- temat (fortepian) - I solo (fortepian), II solo (kontrabas) - temat. Utwory utrzymane są z reguły w wolnych tempach. Płyta wnosi dużą dawkę sentymentalizmu, przywołując melodie, które słuchacz zna z kina, polskiego radia czy telewizji.

Podobnie jak na płycie z Karolakiem i tu Paweł Pańta wykazuje się czytelnym, szlachetnym brzmieniem kontrabas. Ma bardzo dobry time i naturalną zdolność "ważenia" nut - wie kiedy i w jakim rejestrze zagrać podstawę akordu- prymę, kiedy nuty akordowe, gdzie i kiedy nutki przejściowe i "ozdobne".

Czasem ma się wrażenie – podobnie zresztą jak podczas odsłuchiwania poprzedniej płyty - że to Pańta jest tu głównym narratorem - jego gra jest bieglejsza, ma cechy wirtuozowskie – zwłaszcza w szesnastkowych figuracjach, jego pomysły są klarowniejsze i bardziej nowoczesne. Całość swej gry ozdoba glissandami, trylami, zgrabnymi dopowiedziami i solidną pulsacją.

Z roku 2023 pochodzi płyta **Bożena Uryga Paweł Pańta *Between Voice & Bass, Jazz & Classic***. Została ona nagrana w kameralnym składzie: Ewa Uryga – wokal, Paweł Pańta – kontrabas, Dorota Piotrowska – instrumenty perkusyjne i Oliwia Skrzypczyk – altówka i wokal (gościnnie). Na jej program składa się dziesięć 4-5 minutowych utworów. Są to znane klasyki, standardy amerykańskiego jazzu (*Come rain , come shine, Darn the Dream, But Beautiful* i in) i brazylijskiej bossanovy (*Desafinado*).

Z mojego punktu widzenia/słyszania na płycie tej w planie dźwiękowym to kontrabas znajduje się na pierwszym miejscu, wokal zaś na drugim. Czyni to głos - tego naturalnego solistę- trochę mało przekonującym. Innym drobnym zarzutem w stosunku do albumu jest brak instrumentu harmonicznego – co powoduje, iż muzyka brzmi surowo, niepełnie, jakby brakowało śladu/tracku z fortepianem czy gitarą. Tym bardziej, że kontrabas nie czyni wiele by tą lukę zapłacić.

Jednakowoż dr Pańta - jak na poprzednich płytach - wykazuje się swymi wielkimi walorami - gra bardzo czytelnym i szlachetnym dźwiękiem. Godna ponownego podkreślenia jest jego bardzo dobra intonacja, a także pewny time, dobór nut i wybór rejestrów. Wszystko to czyni z dużą łatwością, a słuchacz zapewniany jest o bogactwie muzycznych i kontrabasowych pomysłów, które wychodzą od basisty. W partiach solowych wykazuje się bardzo dobrym frazowaniem, liryzmem i śpiewnością gry.

Na przedstawionych do oceny płytach dr Paweł Pańta wykazał się nieprzeciętnym kunsztem muzycznym. Jego gra jest nieskazitelna w zakresie tak istotnych elementów jak:

- time
- intonacja
- rozumienie intencji solisty
- frazowanie
- realizacja przebiegów harmoniczných
- artykulacja
- wyczucie rejestrów
- sound
- biegłość
- znajomość kontrabasowej (jazz) tradycji

Nie dziwne zatem, iż powierzona zastała mu rola solisty w *Koncertie na Kontrabas i Orkiestrę* autorstwa Janusza Strobla. Początek współpracy Pańty z gitarzystą datuje się na rok 2016. W jej wyniku uczestniczy jako muzyk i producent w tworzeniu albumów muzycznych:

- Janusz Strobel, P Pańta, Luis Ribeiro, T. Radziwonowicz, *Sinfonia Viva Ślad*, Polskie Radio 2016,
- Nula Stankiewicz *Byle nie o miłości*, Wydawnictwo Agora (2017)
- Nula Stankiewicz *Śpiewam*, Janusz Strobel (2022)
- Nula Stankiewicz *Maria Konopnicka Niezapominajki*, NCK (2023)

Prawykonanie *Koncertu na kontrabas i orkiestrę* Janusza Strobla, utworu najeżonego technicznymi i interpretacyjnymi trudnościami odbyło się w Sopocie w 2022 roku, i spotkało się z gorącym przyjęciem widowni i recenzentów.

Przedstawiony w dokumentacji dorobek dr Pawła Pańty zaświadcza, iż mamy w jego osobie wszechstronnie przygotowanego artystę i pracownika nauki. Jego działalność uwidacznia się na wielu polach artystycznego przekazu - w muzyce klasycznej, jazzowej, w przedstawieniach teatralnych, działalności wydawniczej. Swą wiedzą i doświadczeniem dzieli się z młodymi adeptami jazzowego basowania, pracując jako wykładowca akademicki (UMFC w Warszawie). Tam też osiągnął wymagany tu stopień doktora.

Konkludując stwierdzam, iż bez najmniejszego wahania **popieram wniosek** o nadanie Panu dr Pawłowi Pańcie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie Sztuki.

Jacek N- Meira

